

www.velkygrob.sk

Život vo Veľkom Grobe

Ročník VI. číslo 2 / DECEMBER 2018

časopis občanov obce Veľký Grob

*Šťastné Vianoce,
veselého Silvestra
a spokojný rok 2019
želajú občanom*

starosta, poslanci obecného zastupiteľstva
a pracovníci obecného úradu vo Veľkom Grobe

Som presvedčený, že občianska angažovanosť je tou správnou cestou k rýchlejšiemu dosiahnutiu spoločných cieľov!

Končí sa rok 2018 a s ním aj štvorročné volebné obdobie 2014 -2018. V nedávnych komunálnych voľbách ste mali možnosť zvoliť si nové zoskupenie, ktoré bude pracovať v prospech našej obce. Chcem úprimne a zo srdca poďakovať všetkým občanom, ktorí mi svojim hlasom prejavili dôveru. Ďakujem ale aj tým občanom, ktorí svojou voľbou podporili iného kandidáta, pretože svojou aktívnou účasťou jasne prejavili svoj záujem o veci verejné.

Pri voľbe poslancov do Obecného zastupiteľstva ste vyslovili dôveru najmä mladým ambicióznym kandidátom, ich spoločný vekový priemer je 38 rokov. Poslancom, ktorým sa skončil volebný mandát chcem touto cestou poďakovať za vykonanú prácu a prajem im veľa zdravia a osobných úspechov. Novozvoleným poslancom blahoželám k zvoleniu a verím, že v nasledujúcich štyroch rokoch spoločne urobíme v prospech našej obce maximum. Treba mať neustále na pamäti, že naše nadchádzajúce pôsobenie vo vedení obce bude hodnotené nie podľa rečí, ale podľa skutkov. A tých bude potrebné vykonať veľa.

Mňa osobne výsledok voľieb zaväzuje pracovať ešte tvrdšie a k verejným veciam pristupovať ešte zodpovednejšie než doteraz. Aké budú výsledky ale záleží od nás všetkých, od našej spolupráce a komunikácie, od vzájomného rešpektu, od schopnosti vypočuť si názor toho druhého a tiež od

schopnosti prijať kompromis pri hľadaní najlepšieho riešenia pre všetkých. Tu by som chcel zdôrazniť najmä význam vzájomnej komunikácie. Ak nepoznám Vaše potreby a problémy, ťažko ich dokážem riešiť. Rovnako je to aj s Vašimi názormi. Je samozrejmé, že vždy môže mať niekto na určitú vec opačný názor, pre dosiahnutie vzájomného porozumenia a dohody je ale potrebné ho vyjadriť a na druhej strane vypočuť si názor toho druhého, zvážiť jeho objektívnosť a opodstatnenie. Skĺbiť prospech obce ako celku a blaho občana ako jednotlivca, to bola a aj zostáva tou najťažšou úlohou pre každé obecné zastupiteľstvo. Často sú totiž tieto dve veličiny v protiklade. Efektívna komunikácia posúva obec k lepším rozhodnutiam a k lepšiemu vzájomnému porozumeniu.

V posledných rokoch prešla naša obec naozaj výraznými zmenami. Nám, čo tu denne žijeme, pracujeme a trávime voľný čas, sa to možno až také rozdielne nezdá. Pravdou ale je, že ľudia, ktorí tu viac rokov neboli a vracajú sa naspäť na návštevu k príbuzným, vybaví si niečo na úrade, či položiť kytičku na hroby svojich blízkych, sa pochvalne vyjadrujú o rozdieloch, aká bola obec kedysi a aká je dnes. Som nadšený z toho, že v našej obci máme množstvo aktívnych občanov a občianskych združení, ktorým záleží na verejnom blahu a aj v predchádzajúcom volebnom období boli ochotní podie-

ľať sa na rozvoji obce. Či už to bolo účasťou na brigádach za účelom čistenia a skrášľovania obce, pomocou pri výstavbe chodníka pri Pomníku padlých hrdinov, organizovaním rôznych kultúrnych a športových podujatí, ktoré obohatili náš život v obci, alebo vypracovaním úspešných projektov v grantových výzvach. Som presvedčený, že občianska angažovanosť je tou správnou cestou k rýchlejšiemu dosiahnutiu spoločných cieľov.

Verím, že aj rok 2019 bude rokom, v ktorom sa nám podarí posunúť sa vpred a budeme spoločne pokračovať v rozvoji našej obce. Že budeme aktívny a zvyklosťi našej obce, tie tradičné i novozaložené, aj naďalej upevňovať a rozvíjať, aby sme sa nimi obohacovali navzájom a aby sme nimi potešili aj našich hostí, ktorí k nám zavítajú.

Vážení spoluobčania, s blížiacimi sa Vianocami prichádza čas radosti, pokoja, lásky a vzájomného porozumenia. V mene celého obecného zastupiteľstva, v mene všetkých zamestnancov obce, ale aj osobne Vám želim, aby boli nasledujúce Vianočné sviatky naplnené pocitmi šťastia, pohody a harmónie, aby pre Vás boli zdrojom pokoja a lásky, aby ste sa spoločne s Vašimi blízkymi mohli tešiť z jedinečnej sily, ktorej hovoríme rodinné puto.

Zároveň Vám všetkým prajem, aby ste do Nového roka vykročili šťastnou nohou a s optimizmom. Určite nás postretne množstvo krásnych chvíľ, možno i tie neprijemnejšie, pretože aj tie k životu patria. Nezabudnime však na ľudskosť, toleranciu, vzájomnú pomoc a porozumenie.

Viliam Rigo
starosta obce Veľký Grob

Vznikol vďaka niekoľkým rodičom a zároveň futbalovým nadšencom, ktorí sa rozhodli podporiť miestne deti v aktívnom životnom štýle a začali s nimi trénovať futbal. V súčasnosti sa trénerskej úlohy zhostili dvaja aktívni oteckovia, obidvaja certifikovaní futbaloví tréneri, Viliam Rigo a Martin Melišek. Tím tvoria malí aj väčší športovní nadšenci rôznych vekových kategórií. Počas teplejších mesiacov ste ich mohli každý utorok a piatok nájsť na miestnom futbalovom ihrisku. V súčasnosti trénujú pondelky a stredy v priestoroch telocvične ZŠ Pusté Úľany. Deti od 4 do 13 rokov sú rozdelené do viacerých vekových kategórií a jednotlivé tréningy sú prispôsobené ich veku a schopnostiam. Ako to už pri športe býva, vždy je tam kopec zábavy, o čom svedčia aj fotografie a videá, ktoré tím počas tréningov zaznamenáva a pridáva pre rodičov na sociálnu sieť. Na jeseň sa

deťom podarilo úspešne odohrať aj niekoľko priateľských zápasov. Zimná sezóna bude skôr o príprave, ale na jar sa deti opäť môžu tešiť na viacero zápasov s futbalovými tímami z okolitých miest a obcí.

V tomto klube však nejde len o futbal. Tréneri nezabudli ani na deti, ktoré futbal veľmi neláka a počas zimných mesiacov pre ne pripravili tréningy všeobecnej športovej prípravy. Ide o rôzne cvičenia na podporu kondície, telesného rozvoja ale aj správneho držania tela. Tieto tréningy sú určené naozaj všetkým, dievčatám aj chlapcom bez vekového ohraničenia. Konajú sa vždy v piatok v miestnom kultúrnom dome.

Okrem pravidelných tréningov klub usporadúva aj iné športové akcie, určené pre širokú verejnosť. Na jar spolu s vedením obce úspešne odštartovali prvý ročník cyklistických pretekov

Malí športovci z Veľkého Grobu je amatérsky športový tím, ktorý vo Veľkom Grobe funguje už druhý rok

„Na kolesách po Grobe“, na ktorom sa zúčastnilo vyše 80 malých cyklistov z Veľkého Grobu a okolia. Už teraz začínajú prípravy na druhý ročník. Ďalšou zaujímavou športovou akciou je miniolympiáda, ktorá je už druhý rok po sebe súčasťou Obecných dní. V budúcom roku sa deti navyše môžu tešiť aj na Prechod rozprávkovým lesom, ktorý Malí športovci z Veľkého Grobu organizujú spoločne s OZ Búda team na neďalekej Rašeline.

Tak ako ostatné detské športové tímy, ani oni by sa nezaobíšli bez podpory. Najväčšou podporou sú sami rodičia a za to im patrí veľká vďaka. Z ich finančných príspevkov sa nakúpili nové dresy a dokúpili sa lopty a iné potrebné pomôcky. Počas zápasov vytvorili výbornú atmosféru, ktorá na futbalovom ihrisku vo Veľkom Grobe už dlho chýbala.

Príprava jednotlivých tréningov a tréningových plánov, 4 až 6 hodín týždenne strávených s deťmi na ihrisku, k tomu organizácia ďalších športových podujatí, to všetko vyžaduje veľké množstvo energie a obetovaného voľného času. Pre trénerov je ale najväčším zadosťučinením vidieť, ako sa deti snažia, neustále sa posúvajú vpred, akú obrovskú radosť im prinášajú aj tie najmenšie úspechy a ako si pritom budujú priateľstvá. V budúcej sezóne by radi deti prihlásili do súťaže, všetko ale závisí od vôle a rozhodnutia rodičov. Pokiaľ sa to nepodarí, nič sa nezmení a klub pôjde ďalej rovnakým tempom ako doteraz. Od začiatku bolo totiž hlavným cieľom celého projektu niečo iné a to prilákať deti von, vytvoriť im nové zážitky, priviesť ich k aktívnemu životnému štýlu, naučiť ich zdravému súťaženiu a to všetko v prostredí, ktoré poznajú a je v ich blízkosti. Tento cieľ sa im už splniť podarilo.

- Rigo/Melišek -

Marco Rajt – huslista, jeho hudba vstupuje do ľudských srdc

Marcov otec pochádzal z Veľkého Grobu a mama z Mariánky, Marco sa narodil v Bratislave a detstvo prežil v Brezovej pod Bradlom, kde jeho otec učil v hudobnej škole a viedol veľmi úspešný folklórny súbor, s ktorým spolu so svojimi synmi precestoval Európu. Niet sa čo diviť, že hudba Marcovi učarovala a stal sa z neho husľový virtuóz. Po roku 2000 sa celá rodina vrátila do Veľkého Grobu, aby boli bližšie hudobnému daniu, ktoré sa prirodzene koncentruje v Bratislave a okolí. Marco Rajt začal veľmi skoro koncertovať, učil hru na husle a hral s úspešnými cimbalovými kapelami.

o Aká bola Vaša cesta hudobným biznisom?

- Na počiatku stála veľmi úspešná spolupráca s českým huslistom Pavlom Šporclom, ktorá sa začala koncertom v bratislavskom divadle Aréna a pre veľký úspech pokračovala niekoľko rokov. Završená bola platinovou platňou za CD **Gypsy way**, ktorú nám v pražskej Lucerne odovzdal majster Karel Gott. Žiaden projekt však netrvá večne a ja som sa musel zamyslieť, ktorým smerom sa posunúť.

o Váš príbeh hudobníka má veľa spoločného s Vaším súkromným životom a vy ste sa rozhodli pre rock-popovú tvorbu v husľovom prevedení. Pre slovenský hudobný trh je to novinka. Čo Vás inšpirovalo?

- Začal som sa venovať rockovej hudbe v husľovom prevedení v roku 2015, kedy som nahral CD **Marco**, ktoré som venoval svojmu synčekovi. Keďže, bohužiaľ, nežijeme spolu, chcel som mu darovať niečo zo svojho umenia. Mal som v pláne natočiť mu pár skladieb aby mal na mňa spomienku. Keď som sa prvý krát stretol s mojim producentom Pavlom Šindlerom a zahral som mu prvú skladbu, len pokrútil hlavou a zhodnotil, že musím nahráť rovno celý album, s ktorým mi veľmi pomohol. Album Marco mal tak veľký úspech, že som sa rozhodol v tejto tvorbe pokračovať a hoci som mal rôzne iné ponuky zo zahraničia. Zostal som na našom rodnom Slovensku, aby som inšpiroval ľudí tu – doma. To bol ďalší odrazový mostík k väčšej popularite a moje koncerty sú dnes veľmi obľúbené.

o Je to zásluhou médií alebo aj zmeny vo Vás?

- Ja som zmenil svoje myslenie, po ťažkom období, kedy som mal veľa súkromných problémov, som sa začal sústrediť na pozitívne veci a to sa mi podarilo preniesť i do hudby. Akoby som lásku, ktorú dostávam z neba či z vesmíru, pretlmočil

do tónov. Poslucháči to vycítili a dostávam od nich veľa krásnych a povzbudivých reakcií na moje vystúpenia.

o Ako vnímate svoju mediálnu popularitu?

- Rozhodne mi pomohlo to, že sa veľmi často objavujem v televíznych reláciách. Umelec sa dnes bez publicity nezaobíde a tak som rád, keď môžem prezentovať svoje umenie širokej verejnosti. Má to však aj tienisté stránky a človek musí dávať veľký pozor, aby bulvár neublížil jemu a predovšetkým jeho blízkym.

o Vaše klipy i vystúpenia sa niesli takpovediac v ľahšom štýle, ostali ste pri tom?

- Ako umelec mám veľmi široký žánrový rozsah. V roku 2016 som vydal CD **Master of Violin**, na ktorom prezentujem rockové skladby, ktoré oslovilo aj mladších poslucháčov. Moje najnovšie CD **Anjelské husle**, ktoré som venoval svojmu oteckovi, ktorý vlni zomrel, je zasa v trochu pokojnejšom rytme, ale každý si na ňom nájde skladbu, ktorá bude blízka jeho srdcu.

o Čo vlastne určuje smerovanie Vašej koncertnej práce?

- Riadim sa svojimi pocitmi, niekedy cítim potrebu hrať niečo rockové, inokedy víťazí virtuózne podanie husľovej klasiky a potom zasa temperamentná cimbalová hudba. Dám aj na rady svojho tímu, ale často mi dobre poradia aj poslucháči, ktorí ma oslovia, aby som do repertoáru pridal tú alebo onú skladbu. Nejdem cestou komercie, ale snažím sa aby som poslucháčom prinášal krásku i lásku. Často aj mňa samotného prekvapuje, aké pozitívne a emotívne sú ich reakcie.

o Na pódiu občas vystupujete so svojim šesťročným synom. Aký je to pocit?

- Je krásne vidieť toho malého človečička, ako dokonale kopíruje všetko, čo robím. S husličkami v rukách je úžasný a vo mne rastie zdravá rodičovská hrdosť. On dáva zmysel môjmu životu i mojej umeleckej práci.

To je krásna bodka za naším rozhovorom. Srdečne vám ďakujeme a pozývame divákov na predvianočné turné, na ktorom Marco Rajt predstavuje svoje najnovšie CD Anjelské husle a tešíme sa na jeho ďalšie hudobné projekty.

- Eva Sudová -

Svetoznámi veľkogrobskí poľovníci

Prečo svetoznámi? Vďaka úžasným fotografiám Adama Simandela, ktoré obleteli celý svet, vo Francúzku získali ocenenie a sú prezentované i na prestížnom americkom poľovníckom webe. Priatelia poľovníci z USA sa dokonca ozvali, kdeže je ten Veľký Grob, lebo tam musí byť úžasná poľovačka.

Pre veľkogrobských poľovníkov je to dobrá reklama, ale ich každodenný život to nezmení. Pre nich je najdôležitejšia starostlivosť o zver, osvetová práca a propagácia poľovníctva medzi mládežou. Preto ich teší, že ich šesť hektárové políčko sa stalo bezpečným útočiskom pre zver. Boli by radi, keby sa im v revíri podarilo vytvoriť viacej takýchto políčok a v spolupráci s užívateľmi poľnohospodárskych pozemkov hľadajú nové možnosti. Dôležité je, že sa im podarilo predĺžiť nájomné zmluvy na poľovný revír na ďalších desať rokov, lebo tak majú poľovníci perspektívu, že ich investície do poľovnej zveri sa zúročia. Poľovnícka chata, ktorá bola obrovskou investíciou, je už v podstate dokončená, slúži svojmu účelu a určite prinesie ďalšie financie do rozpočtu spoločnosti. Okrem spoločenskej sály ponúka i ubytovaciu kapacitu pre 26 hostí a o všetko sa stará nová pani správkyňa. Samozrejme, že poľovníci aj poľujú. Spokojní sú s odstrelom srnčej zveri a diviakov. Radi by priniesli do revíru viac bažantnej zveri, ale tento rok sa im to ešte nepodarilo. Zato chystajú „veľké sfahovanie“ zajacov, keď v rámci odchyty živých zajacov presťahujú časť odchytených kusov z jedného konca revíru na druhý, aby sa obnovila krv a zlepšil chov. Zaujímavým podujatím bol II. ročník Workshopu WO-DO, ktorý sa konal 14. júna 2018. Hlavnou myšlienkou projektu bolo najmä odovzdávanie skúseností s fotografo-

vaním poľovných plemien psov a ich výcvik pod vedením skúsených inštruktorov, ako bola Mgr. Martina Mullerová a Eva Dudková. Výsledkom akcie bola hromada krásnych fotografií, spokojných fotografov, poľovných psov a ich majiteľov.

Pre deti, ale aj všetkých obyvateľov obce 30. júna 2018 usporiadali poľovníci Juniales, ktorý sa začal futbalovým zápasom a po ňom sa účastníci na vláčiku a na koči s koníkmi premiestnili na poľovnícku chatu, kde sa deti mohli vyšantiť na skákacom hrade, vytančovať sa a vyblázniť na čerstvom vzduchu. Pre deti chcú poľovníci pripraviť v budúcnosti viaceré rôznych podujatí, aby im vysvetlili,

krásnej výzdobe, ktorú tentoraz zverili do rúk profesionálov. Do tanca hrala skupina Akord a o dobrú zábavu sa improvizovane postaral Ivan Tuli Vojtek, ktorý kamarátom poľovníkom ponúkol spoluprácu pri realizácii zaujímavých osvetových podujatí Poľovníckej spoločnosti Veľký Grob. Dalibor Janda predviedol parádnou show svojich hitov a bol odmenený veľkým potleskom. Ako správna showbiznisová hviezda mal aj svoje maniere a tak sa konalo iba malé fotografovanie, z čoho boli možno niektoré fanyanky sklamané. Zaujímavé je, že hoci bol ples vypredaný, väčšina hostí bola mimogrobských, čo je asi škoda, lebo organizátori robia ples

čo znamená – byť poľovníkom, ako sa majú správať v prírode, aby nerušili zver a aká krásna a bohatá je príroda v okolí ich obce. Najväčším podujatím bol samozrejme Poľovnícky ples, ktorý sa konal v novom termíne 1. decembra 2018 a jeho hosťom bol populárny český spevák Dalibor Janda s manželkou. Už tradične to bol ples veľmi noblesný a organizátori si dali záležať nielen na zaujímavom programe, špeciálnom menu, ale aj na

pre Veľkogrobcanov a svojich poľovníckych priateľov.

Je práve čas poľovačiek na drobnú zver (od 1. novembra do 31. decembra), na ktoré sa všetci poľovníci tešili. „Grobané“ si naplánovali spolu šesť poľovačiek a my im prajeme dobré úlovky, lebo to je ich odmena za celoročnú starostlivosť o zver.

Lovu zdar!

Tento rok si celý svet pripomenul sté výročie ukončenia I. svetovej vojny. K tejto spomienke sa pripojila i obec Veľký Grob a najdôležitejšou udalosťou roku 2018 bolo vybudovanie a slávnostné odhalenie pamätníka obetiam I. svetovej vojny.

Sto rokov museli čakať „Grobané“, ktorí padli v I. svetovej vojne na uctenie ich hrdinstva. Prečo tak dlho? Po vojne bolo veľa iných problémov, vznikla nová republika, naprávali sa vojnové škody, nebol čas ani politická vôľa stavať pomníky vojakom, ktorí bojovali na tej zlej strane. Aký bol však rozdiel medzi vojakmi víťazov a porazených? Žiadny. Trpeli hladom, zimou, útrapami v zákopoch, každý deň nasadzovali svoje životy za cieľ, ktorým nerozumeli a denno-denne bojovali predovšetkým o prežitie. Niektorí pamätníci spomínali, že už na 10. výročie v roku 1928 sa plánovalo vybudovanie pamätníka, ale nezhody cirkví v názore na miesto jeho osadenia tento zámer prekazili.

Bohužiaľ, ak by budovali pamätník v roku 1928, mali by k dispozícii aktuálne informácie o počte a menách padlých vojakov. Sto rokov po vojne bol historický výskum, predchádzajúci vlastnej realizácii pamätníka, veľmi náročný. Autormi myšlienky boli Juraj Červenka

Pamätník obetiam I.

Ján Rášo

a Rudolf Ženiš. Rudolf Ženiš túto myšlienku prezentoval na obecnom zastupiteľstve, ktoré sa s ňou úplne stotožnilo. Chodil po rodinách a pátral po padlých a postupne sa mu ozývali ďalšie rodiny. Rudo prezeral lokálne matriky a Ivanka Červenková zasa prechádzala tie vojenské. Museli prejsť stovky strán matrik a iných historických dokumentov. Zmapovali tragické osudy 41 rodákov z Veľkého Grobu, ktorí bojovali v 72. pešom pluku a 13. honvédskom pešom pluku a položili životy na bojiskách v rokoch 1914–1918. Najmladším z nich bol 20 ročný Juraj Vozár a najstarší Michal Rajko, ktorý padol ako 49 ročný. Bojovali v Rusku, v Taliansku a väčšina z nich padla v Haliči na ruskom fronte. Tento zoznam nie je úplný, lebo o niektorých padlých sa nedochovali žiadne písomné správy

Ján Hrašný

a po prezentácii v médiách sa prihlásili ďalší potomkovia padlých vojakov.

Miesto na vybudovanie pamätníka bolo viac-menej dané tým, že obec priebežne realizovala projekt revitalizácie priestoru centra obce. Parková úprava, ktorá bola súčasťou projektu, sa prispôbila myšlienke vybudovania pamätníka. Mladí architekti Michal Hajduk a Ivan Gálik spracovali niekoľko architektonických štúdií, ktoré riešili celkovú podobu pamätníka v danom priestore. Vybraný bol klasický návrh, ktorý rozpracoval Rudolf Ženiš a konečnú podobu vypracoval Ing. Ludovít Tomašovič, ktorý sponzorsky realizoval jednotlivé prvky. Bola to pre neho veľká výzva, lebo sa musel vrátiť o desiatky rokov späť a oživiť staré kamenársko-štukatérske technológie. Jeho dielo je okrem iného hrdým odkazom našim remeselníckym predkom, že ich prácu si nielen ceníme, ale dokážeme ju aj urobiť.

Vlastná výstavba sa začala už realizáciou parkových úprav, ktoré sa zvládli sponzorsky – materiál na chodník venoval Martin Gyenes a brigádnicky – vlastnú realizáciu zvládli šikovní grobskí chlapi, za čo im treba poďakovať. Ďalším krokom bolo betónovanie základov, ktoré museli byť naozaj poriadne, lebo pamätník váži niekoľko ton. Na vyzretý podstavec potom Ing. Ludovít Tomašovič a jeho pomocníci zostavili jednotlivé prvky. Bolo to ako skladat' lego z metrákových kociek na milimeter presne, aby všetky časti dokonale zapadli na svoje miesto. Aj keď to bola veľmi náročná a úctyhodná práca, konečné dielo sa naozaj vydarilo. Hoci sa so stavebnými prípravami začalo už v lete, ako vždy sa všetko dokončovalo vo finále tak, aby

svetovej vojny vo Veľkom Grobe

v ten slávny deň bolo všetko dokonalé.

Ten slávny deň bol 11. november 2018, presne sto rokov od okamžiku, kedy maršal Ferdinand Foch, vrchný veliteľ spojených síl na strane víťazov a Matias Erzemberg na strane porazených podpísali prímerie, ktorým sa skončila I. svetová vojna. V celej Európe sa vtedy rozozneli zvony, ktoré ohlasovali koniec dovtedy najstrašnejšej vojny v dejinách ľudstva. Symbolom tohto dňa sa stal kvet vlčieho maku, ktorým si ľudia zdobia klopky kabátov, a tak si uctievať pamiatku všetkých padlých vojakov i veteránov tejto vojny a dnes už aj všetkých ďalších vojnových konfliktov. Už sto rokov

sa oslavuje ako Deň prímeria alebo Deň veteránov a ľudia na celom svete kladú kvety na ich hroby a pamätníky. Aj občania Veľkého Grobu mohli po sto rokoch položiť vence k novému pamätníku.

Slávnostného odhalenia sa zúčastnili predovšetkým rodinní príslušníci padlých vojakov, predstavitelia obce, dobrovoľníci, ktorí sa na tomto projekte podieľali, občania i zástupcovia médií. V povolebnú nedeľu sa pri pamätníku zišli tri stovky účastníkov, čo je veľmi chvályhodné, lebo v iných mestách a obciach podobné podujatia rozhodne nemajú takú bohatú účasť. Čestnú stráž pri pomníku stáli vojaci v dobových uniformách a na počesť padlých hrdinov zazneli i výstrely z historického dela. Krásna udalosť pritiahla veľa divákov, ktorí sa po odhalení pamätníka spoločne s organizátormi odobrali do kultúrneho domu. Tam pre nich Rudolf Ženiš, koordinátor projektu, pripravil výstavu historických fotografií a dobových artefaktov a Ivanka Červenková pripravila pútavú video prezentáciu.

Dojímavé boli spoločné rodinné fotografie mužov v rakúsko-uhorských uniformách, ktorí sa pred odchodom na front dali vyfotografovať so svojimi najbližšími. Netušili, do čoho idú, čo ich čaká, akú majú nádej, že ešte uvidia svojich rodičov, manželky, deti, priateľov. Tieto fotografie uchovávali ako jedinú pripomienku tých, ktorých milovali a na

ktorých denno-denne spomínali v zákopoch pred každým útokom. Vojnové hrôzy poznamenali i životy tých, ktorí prežili a pamätník je pripomienkou nielen padlých, ale všetkých Veľkogrobcanov, ktorí v rakúsko-uhorskej armáde bojovali.

Vybudovaniu pamätníka venovalo veľa občanov obce desiatky i stovky hodín dobrovoľníckej práce, čo tento čin ešte mnohonásobne umocňuje. Hoci dielo vzniklo s veľkou podporou obce a starostu Viliama Riga, najväčší podiel na jeho zdarnom výsledku majú všetci,

ktorí nezištne a ochotne priložili ruku k dielu. Je to v dnešných časoch veľmi výnimočné a obdivuhodné.

Starosta obce, Viliam Rigo, povedal, že toto je veľké spoločné dielo všetkých obyvateľov obce Veľký Grob, ktorým sa podarilo spojiť okolnosti tak, aby všetko zapadlo do seba – dobrá myšlienka, historický výskum, výber lokality, vhodný architektonický návrh, šikovný realizátor diela, krásne odhalenia, výstava, prezentácia projektu v médiách a nasadenie všetkých dobrovoľníkov.

- ES -

Veľmi som sa tešila na návštevu vo veľkogrobskom klube dôchodcov, lebo s mnohými jeho členmi som sa už stretla na kultúrnych podujatiach vo Veľkom Grobe, ale aj v iných obciach a vždy som obdivovala ich vitalitu a nasadenie, s ktorým sa venujú spoločným aktivitám. Zišli sme sa pri kávičke a domácej bábovke, aby sme sa porozprávali o tom, ako žijú, čo ich teší, čo im chýba,...

Začali sme trochu netradične a moja prvá otázka bola: Čo by ste ešte potrebovali, čo vám chýba? Na túto otázku mi odpovedali otázkou: Kde na to, čo

Zaujímavé sú aj dôchodcovské cyklotúry, ktoré tiež patria do športu a rekreačná cyklistika je teraz v kurze. Kultúrnych aktivít majú najviac a určite by sa im zišla finančná injekcia pre aktívny spevokol a na organizovanie kultúrnych podujatí ako Putovný pagáčik alebo regionálna súťaž o Putovnú varešku. Do ochrany životného prostredia by pasoval projekt na výstavu ovocia a zeleniny a možno aj na spoločnú opekačku so susedmi z Čataja, ktorú každoročne robia v prírode na Stoku a na oplátku po-

radila so starostom a kúpila si malý byt v rekonštruovanom objekte vedľa kultúrneho domu s malou predzáhradkou a je veľmi spokojná. Veľký dom a veľká záhrada sú aj veľká starosť a v malom byte so záhradkou jej ostáva dosť času na jej obľúbené aktivity. Prekvapila ma aj krásna kronika klubu, ktorú vedie pani Anka Janková a fotografie dodáva pán Ján Ingeli. Je radosť listovať si kronikou a spomínať na krásne podujatia, ktorých sa seniori zúčastnili.

Prajeme aktívnym veľkogrobským se-

Jednota dôchodcov Slovenska vo Veľkom Grobe je veľmi vitálna organizácia

by sme chceli, vezmeme peniaze? Moja odpoveď je – budeme hľadať.

Zaujímavý dotačný program má Trnavský samosprávny kraj, kde by sa dali získať financie napríklad na ochranu zdravia, na poskytovanie sociálnej pomoci, na podporu športových, kultúrnych a umeleckých aktivít,...

Keďže dôchodcovia v Grobe robia všetko, do každého programu pohotovo navrhli, čo by potrebovali. Z dotácie na ochranu zdravia by nakúpili jednoduché diagnostické prístroje ako je tlakomer, glukomer, prípadne niektoré overené liečebné zariadenia ako masážne prístroje. Nie každý ich doma má a v klube by boli k dispozícii všetkým členom. Úžasná pani Mária Čederlová spomenula cvičenie jogy, ktoré výborne funguje a z dotácie na podporu športových aktivít by si mohli zakúpiť karimatky a prípadne nový koberec do priestorov fitness centra Victoria, kde pravidelne cvičia.

zývajú dôchodcov z Čataja na gulášpárty v parku pri škole (na Pláci). Seniori sú často majiteľmi starších rodinných domov, ktorých údržba si vyžaduje nielen veľa veľa práce, ale aj značné financie a preto ma zaujímalo, ako túto situáciu riešia. Opäť ma milo prekvapila pani Čederlová, ktorá sa v takejto situácii po-

niorom dobré zdravie (o to sa mimochodom dobre stará pani doktorka Kalašová) a veľa síl do prípravy a realizácie ďalších pekných podujatí, ktorými prinesú radosť nielen sebe, ale aj svojim spoluobčanom.

- ES -

Dagmar Bruckmayerová a jej polovička, manžel Tibor

Wikipédia vraví: Slovenská herečka a dabérka, rodená Bratislavčanka, absolventka Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Účinkovala v Slovenskom národnom divadle, činohre Pavla Országha Hviezdoslava, Divadle Astorka Korzo '90, Divadle Jána Palárika v Trnave, Divadle West, Divadle Apollo, TeatroWüstenrot, Aréna... Hrala vo viacerých filmoch, televíznych seriáloch a v dabingovom štúdiu svoj zaujímavý hlas prepožičiava mnohým postavám. Manžel Tibor Bruckmayer, ekonóm.

Prvý dojem z mojej návštevy u Bruckmayerovcov vraví: Úžasne sympatický manželský pár s krásnym domovom (naschvál nepoužívam výraz domom), záhradou, terasou, bazénom, malebným

S manželom (vľavo) a hercom Ivanom Trojanom (vpravo)

záhradným domčekom zo starých tehál,... kde všetko dýcha pohodou, históriou a láskou.

Účelom tejto návštevy bolo priblížiť čitateľom ďalšiu zaujímavú osobnosť, ktorá sa usadila vo Veľkom Grobe. Ako sa teda dostali Dagmar a Tibor do Grobu? Bola to vraj láska na prvý pohľad. Žili v Ivanke pri Dunaji, ktorá sa však postupne stávala predmestím Bratislavy a im chýbalo súkromie, pokoj a tradičný dedinský život. Začali hľadať niečo pokojnejšie a cestou z obhliadky v Pustých Úľanoch sa zastavili vo Veľkom Grobe. Obzreli si dom na hlavnej ulici, zamilovali sa a bolo rozhodnuté. Dokončili stavbu domu a nastahovali sa. To však nebol koniec, ale iba začiatok budovania. Tibor je kreatívny staviteľ a postupne pretvára celý dvor i záhradu. Preferuje prírodné materiály, recykluje staré „písmenkové“ tehly, využije všetko staré a krásne.

Dagmar vie veľmi pútavo a zanietene rozprávať o svojej hereckej práci, o svojom živote, o rodine a Tibor ju vtipne dopĺňa. Svoj pracovný čas Dagmar delí na tri časti – hrá v divadle, dabuje a robí veľmi zaujímavú prácu – upravuje dabingové

dialógy tak, aby sa zo surového prekladu stal text, ktorý bude čo najkrajšou a najvernejšou podobou originálu. Táto pestrosť práce jej veľmi vyhovuje, hoci občas sa veci nakopía a musí pracovať od rána do noci a potom ešte od noci do rána. Preto potrebuje relax a vtedy sa Dagmar s Tiborom a sučkou Klementínkou vyberú na prechádzku. Už nespočetnekrát prešpacírovali celú dedinu i okolie a denno-denne sa s úžasom tešia z krásnej prírody, z dedinskej pohody, z rozkvitnutých stromov a z pekného domova, ktorý budujú.

Život je však i o praktických veciach a tak som sa Dagmar spýtala, či im v dedine niečo nechýba. Zamyslela sa a odpovedala, že nevie o ničom, čo by im chýbalo. Dobre sa im nakupuje, lekárov a lekárňu majú cez cestu, ak netrafia rannú alebo poobednú dopravnú špičku, netrápi ich ani cestovanie do práce. Spoločne konštatovali, že pre seba našli to správne miesto a sú veľmi spokojní. Dagmar však, ako to už my ženy vieme, predsa len vyslovila dve priania: Aby to mala bližšie k svojej dcére a vnúčatám, ktoré žijú v USA a veľmi jej chýbajú, a ešte by sa jej páčilo, keby na konci ich záhrady začínala morská pláž. Jej manžel tvrdí, že v minulom živote určite bola delfínom a preto tak miluje vodu a plávanie. No s vnúčatami jej pomôcť nevieme a morská pláž v územnom pláne obce asi nefiguruje. Šikovná žena ako Dagmar všetko vyriešila – vďaka internetu so svojimi blízkymi každý deň skypuje a do neskorej jesene pláva v bazéne alebo na Seneckých jazeroch.

Je príjemné dozvedieť sa od takpovediac cezpoľných susedov, že dedinka, do ktorej sa prisťahovali, je pre nich šťastným domovom a splneným snom.

- ES -

Takto začínala...

Veľkogrobský triatlon 2018

Tohoročný triatlon začal veľmi slubne, lebo sa opäť prihlásil rekordný počet účastníkov, čo organizátorov náramne potešilo. Napriek tomu, že tento triatlon nepatrí ani pod Slovenskú triatlonovú úniu ani Slovenskú triatlonovú akadémiu, záujem o podujatie každoročne stúpa. Ambíciou organizátorov je zachovať jeho takpovediac štatút lokálneho preteku. Zúčastňujú sa ho nielen špičkoví pretekári, ale zároveň je príležitosťou pre začiatočníkov a rekreačných športovcov. V tomto triatlone sa totiž menej rátajú rekordné časy a poradie na výsledkovej listine a viac sa kladie dôraz na dobrú náladu, radosť zo športu a zo stretnutia s kamarátmi.

V tohoročnom krásnom lete zaliatom slnkom si Veľkogrobský triatlon vylosoval jeden veterný a daždivý deň. Raz i to muselo prísť, lebo doposiaľ všetky predchá-

dajúce ročníky sa konali za príjemného počasia bez dažďa. Organizátori sa trochu obávali, že nepriaznivé počasie odradí predovšetkým tých rekreačných pretekárov, ale opak bol pravdou a na štart sa postavila

väčšina prihlásených pretekárov, čo len potvrdzuje obľúbenosť veľkogrobského triatlonu.

Všetci pretekári statočne bojovali nielen medzi sebou, ale aj s počasím. Nepadli žiadne rekordy, ale

to nikomu nevadilo, lebo v cieľi všetci dostali medaily a parádne posedenie bolo tou správnou bodkou za pretekcom. Na iných triatlonoch hneď za cieľovou páskou všetci naložia biky a odchádzajú domov. Vo Veľkom Grobe sa za cieľovou čiarou začína „štvrtá disciplína“ – posedenie, občerstvenie, zábava,...

Tohoročný triatlon mal i nové prvky a vylepšenia v organizácii.

Hlavným dizajnovým motívom, ktorý sprevádzal celé podujatie, bola typická veľkogrobská výšivka, ktorá je symbolom obce. Chlapci z Human Motors si tak pripomenuli ľudové tradície svojich predkov a keďže

Veľký Grob je známy tvorbou ľudovej umelkyne Kataríny Brinzovej, spojili odkaz predkov s novodobým športovým podujatím. Ďalším vylepšením bol sprievodný program pre deti – samostatné bežecké preteky, ktoré pripravil Viliam Rigo, ml. Po skončení triatlonu deti súťažili v niekoľkých vekových kategóriách. Stretli sa s triatlonistami, zabehali si, dostali krásne medaily a pred nástupom do školy si prevetili svoju fyzickú pripravenosť na boj so slovenským vzdelávacím systémom. Zhrnuté do jednej vety – aj napriek nepriazni svätého Petra sa triatlon výborne vydaril a opäť sa rozrástol a

to nielen počtom účastníkov, ale aj novým sprievodným podujatím a pridaním symbolického odkazu na ľudové tradície prostredníctvom medailí a celkového vizuálu. Financovanie tohto podujatia podporili sponzori: WINTEC, s. r. o., GEMM, spol. s r. o., Ján Stasinka, Občerstvenie Zdenky Suskovej, vinárstvo Miro Fondrk, Aone nutrition, obec Veľký Grob a pomocnú ruku priložili aj dobrovoľní hasiči, ktorí už tradične pomáhajú pri zabezpečovaní hladkého priebehu podujatí. Všetkým spomenutým patrí veľká vďaka. Čo však robia grobskí triatlonisti po celý rok?

Dozvedeli sme sa, že Mišo Maliarik, Roland Gálik a Ján Ingeli sa úspešne zúčastnili Barcelonského maratónu. Grobskí triatlonisti absolvovali i preteky Ironman 2018 70.3 Cascais v Portugalsku, v holandskom Amsterdame a v Prahe. Označenie 70.3 znamená dĺžku pretekov meranú v míľach, teda spolu 113 km pre všetky disciplíny (1,9 km plávanie, 90 km cyklistika, 21,1 km beh). Čo im tento šport prináša? Najlepšie to vystihujú skúsenosti Braňa Lányiho z tohoročného preteku Challenge Prague 70.3. Ráno skočíte do studenej kalnej vody Vltavy a plávate skoro dva kilometre. Vyleziete premrznutý, vyzlečiete neoprén a sadnete na bicykel. Ak máte takú extrémnu smolu ako Braňo,

tak za tých 90 km chytíte trikrát defekt a pridete do „cyklocieľa“ na podhustenom biku s dvojhodinovou stratou a aj to iba vďaka ochotným pretekárom, ktorí mu poskytli náhradné duše. Obujete tretry a vyrazíte na polmaratón, kde už na trati predbiehate iba veteránov, lebo chalani z vašej kategórie už dávno balia v cieľi. Po siedmich hodinách konečne dorazíte do cieľa a napriek všetkému zlému, čo sa stalo, cítite úžasnú radosť z toho, že ste prekonalí nielen nepriazeň osudu, ale aj sám seba. Taký šport je triatlon – tvrdý, ťažký, bolestivý, ale aj neuveriteľne krásny a radostný. Prináša úžasné zážitky, nové poznania svojich vlastných limitov, nové priateľstvá, nové skúsenosti,...

-ES-

Výsledky „Volieb do orgánov samosprávy obcí“ 10. novembra 2018

Ustanovujúce zastupiteľstvo obce - december 2018

Počet voličov zapísaných v zoznamoch voličov: **1 129**
 Počet voličov, ktorí sa zúčastnili na hlasovaní: **699**
 Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby do obecného zastupiteľstva: **681**
 Počet platných hlasovacích lístkov odovzdaných pre voľby starostu obce: **697**

Počet získaných hlasov pre jednotlivých kandidátov na starostu obce:

1. Ing. Tibor Bruckmayer, Doma dobre, počet hlasov 8
 2. Mgr. Luba Dugovičová, nezávislá kandidátka, počet hlasov 35
 3. Viliam Rigo, nezávislý kandidát, počet hlasov 486
 4. Jozef Šenkárik, nezávislý kandidát, počet hlasov 10
 5. Rastislav Tallo, nezávislý kandidát, počet hlasov 158
- Za starostu obce bol zvolený Viliam Rigo.**

Počet získaných hlasov pre jednotlivých kandidátov na poslancov obecného zastupiteľstva:

1. Ing. Vojtech Andor, nezávislý kandidát, počet hlasov 330
2. Roman Brinza, nezávislý kandidát, počet hlasov 257
3. Ing. Tibor Bruckmayer, Doma dobre, počet hlasov 121
4. Mgr. Luba Dugovičová, nezávislá kandidátka, počet hlasov 205
5. Miroslav Fero, nezávislý kandidát, počet hlasov 228
6. Ing. Marek Griga, nezávislý kandidát, počet hlasov 295
7. JUDr. PhDr. Roman Hebert, nezávislý kandidát, počet hlasov 258
8. Mgr. Štefan Ingeli, nezávislý kandidát, počet hlasov 493
9. Mgr. Marian Kádár, nezávislý kandidát, počet hlasov 225
10. Jana Popovičová, Progresívne Slovensko, počet hlasov 94
11. Miroslav Ručkay, nezávislý kandidát, počet hlasov 92
12. Eva Tallová, nezávislá kandidátka, počet hlasov 227
13. Jaroslav Uher, nezávislý kandidát, počet hlasov 345
14. Vlasta Zimermanová, nezávislá kandidátka, počet hlasov 122
15. Rudolf Ženiš, nezávislý kandidát, počet hlasov 491

Za poslancov obecného zastupiteľstva boli zvolení:

1. Mgr. Štefan Ingeli
2. Rudolf Ženiš
3. Jaroslav Uher
4. Ing. Vojtech Andor
5. Ing. Marek Griga
6. JUDr. PhDr. Roman Hebert
7. Roman Brinza

*Mgr. Dagmar Bruckmayerová
predseda volebnej komisie*

Spoločenská kronika obce jún - november 2018

Narodili sa:

Lilly Szúcsová, Filip Čizmadia, Oliver Hamar, Filip Czanik, Damian Štefan Šoltés, Tímea Poórová, Viktória Martinčeková, Adam Rajček, Lukáš Benko, Kristián Vadkerti, Sofia Farkašová, Ivan Kondacs

Uzavreli manželstvo:

Peter Kemény a Alexandra Tóthová
 Mgr. Michal Kubalák a Veronika Ondrejková
 Ing. Miroslav Tilinger a Alexandra Kaufmannová
 Ing. Kristián Florek a Mgr. Kristína Tuhelová
 Matej Griga a Dominika Ingeliová
 Maroš Rigo a Ružena Vörösová
 Štefan Schiffer a Mgr. Veronika Sidóová
 Peter Belko a Monika Bednáríková

Štefan Schiffer a Mgr. Veronika Sidóová

Opustili nás:

Katarína Hébertová, Ján Rajček, Mária Jánošíková

*spracovala: Mgr. Karin Uherová
referentka OcÚ*

V minulom čísle obecného časopisu zaúradoval v spoločenskej kronike „redakčný škriatok“ a skomolil meno občianky (MáriaŠmOlga Hanková) správne malo byť **Olga Hanková**. Redakcia sa týmto čitateľom a najmä blízkej rodine, ospravedľňuje.

- redakcia -

„Život vo Velkom Grobe“, časopis pre občanov obce Veľký Grob. Vychádza 2 krát ročne.

Vydáva – obec Veľký Grob, adresa: Obec Veľký Grob, Obecný úrad, 925 27 Veľký Grob, IČO: 00306291, Tel: 031/ 78 461 32, Fax: 031/ 78 461 37, e-mail: starosta@velkygrob.sk, obecnyuradvelkygrob@stonline.sk, registrované Ministerstvom kultúry SR, EV 4908/14, ISSN 1339-7125.

Predseda redakčnej rady: **Viliam Rigo**, starosta obce.

Odborný dozor pri spracovaní časopisu a redakčné korektúry, tvorba časopisu: Vydavateľstvo „Helena“ so sídlom v Šali, Mgr. Alena Jaššová - promovaná žurnalistka. IČO: 34644237.

Grafika: Peter Orbán – ZoxóPress.

ROČNÍK ŠIESTY, číslo DRUHÉ / december 2018. Ďalšie číslo vyjde v júni 2019.

Časopis vyšiel v náklade 500 ks, plnofarebne. NEPREDAJNÉ. Za kvalitu fotografií zodpovedá obec a autori článkov.